

Phá kén, bay ra!

Ngồi trên khung cửa sổ nhắm nháp cốc chocolate nóng, ngắm khung cảnh Hà Nội vào mùa đông với nhiệt độ giờ chỉ dưới 10 độ. Nhưng thật sự muốn lao nhanh lên nơi nào đó đang đóng băng để được nhìn, ngắm nhưng tất cả chỉ là mong muốn. Với một cô gái đã 26 tuổi hết tuổi dám mộng mơ dám mạo hiểm và dường như đã hết cả bầu nhiệt huyết với cuộc sống đầy rối ren này. Nhưng luôn vậy đấy, thật nhiều ý tưởng, thật sự rất mong muốn được một lần nổi loạn, nhưng cô lại không dám phá bỏ vỏ ốc của mình để chui ra. Thời sinh viên cô từng mong được khám phá được làm điều gì đó điên điên một chút nhưng tất cả chỉ là trên suy nghĩ. Chợt có điện thoại reng

- Nhưng dậy chưa?
- Nhưng dậy rồi
- Nhưng ăn chưa?
- Không muốn ăn, để trưa ăn luôn thế
- Đồ hâm không ăn sao chịu nổi
- Này Long kém tuổi Nhung đấy sao cứ gọi người lớn tuổi là đồ hâm thế?
- Thì Nhung sắp là người yêu Long rồi nên cứ thích gọi thế ấy
- Thôi không nói với Long nữa, Nhung đi ăn gì đã nhé

Một cuộc điện thoại vu vơ cũng làm cho Nhung nở nụ cười hạnh phúc. Nhung đã từng nghĩ mình sẽ không còn biết rung động sau khi chia tay mối tình 5 năm đầy ngọt ngào nhưng cũng lắm đắng cay, Nhung cũng từng nghĩ chắc hẳn Nhung sẽ mất rất rất nhiều thời gian để quên đi người đã cùng mình gắn bó 5 năm trời. Nhưng rồi Long xuất hiện, Long là cậu bé kém Nhung 3 tuổi mới vào làm công ty chưa đầy 2 tháng. Mới đầu Long có vẻ dè chừng vì thấy Nhung khá khó gần, rồi Long gặp biến cố tình cảm cũng chia tay mối tình 5 năm gắn bó nên hai người cùng tâm trạng sẽ dễ thông cảm và chia sẻ với nhau. Nhưng điều làm Nhung chợt giật mình nhận ra hình như cô đã rung động với Long dù chính Long cũng thừa nhận đã có cảm tình với cô. Nhung

không kiêng nể yêu người kém tuổi, vì dù Long kém tuổi nhưng cậu ấy rất chững chạc và có khi còn suy nghĩ thấu đáo hơn cả cô, nhưng điều cô luôn nghi vấn là Long mới chỉ chia tay người yêu, cậu ấy cũng đã nói chưa thể quên người yêu cũ việc này làm Nhung không chấp nhận được. Nhung ích kỷ, bởi với Nhung, trong tình yêu Nhung cần một người yêu mình hoàn toàn chứ không phải là chỉ giành một chút tình cảm, Nhung không cần bố thí hay thương hại gì cả. Và đặc biệt, Nhung sợ, Nhung chỉ là sự thể thân của một ai đó, một sự mới mẻ sẽ dần được thay thế bởi sự mới mẻ khác. Nhưng Nhung lại không kiểm chế nổi bản thân mình vẫn hướng ánh nhìn, sự quan tâm về Long. Trong lòng Nhung bây giờ ngổn ngang trăm sự suy nghĩ, Long trẻ, đẹp trai, có duyên ăn nói, sao lại để ý đến cô gái khó gần, hậu đậu, không chút ưu điểm? Hơn nữa cậu ấy còn trẻ nên cho dù yêu cô mà cậu ấy nhận ra sai lầm thì vẫn có thể làm lại nhưng còn cô? Cô đã 26 tuổi nếu sai lầm thì liệu còn cứu vãn được?

Điện thoại lại vang lên

- Sao vậy? Long đang đi làm mà.
- Trên Tam Đảo đang có băng, Long về thì đi lên Tam Đảo nhé?
- Sao đi được, mai còn đi làm đấy.
- Thì tối đi lên xem băng rồi về luôn trong đêm.
- Hả, Long bị sao vậy, bây giờ Long còn đang đi làm mà về đi luôn mai lại đi làm vậy sao chịu nổi.
- Chỉ sợ Nhung không chịu được thôi chứ Long sức con trai thì nhắm nhò gì, đi nhé, không phải lúc nào cũng có băng đâu.
- Ừ thì... đi
- Vậy nhé, Nhung chuẩn bị đi, Long về là đi luôn nhé, nhớ mặc ấm đấy.

Long là vậy đấy, một con người nhiệt huyết, có trách nhiệm, cậu ấy có thể làm cho một con người luôn khép mình trong vỏ ốc như Nhung cũng phải lộ diện ra ngoài, cậu ấy luôn cho người khác thấy lửa nhiệt tình và cũng muốn

cháy cùng, nhưng Long cũng rất ôm đồm trách nhiệm, chuyện gì Long cũng muốn thật hoàn hảo nên vô tình đã tạo áp lực cho bản thân. Nhiều khi Nhung thấy thật thương Long một con người nhỏ bé sao cứ muốn chịu đựng một mình mà không san sẻ gánh nặng cho người khác? Cũng chính vì vậy Nhung càng muốn lại gần tìm hiểu và san sẻ với Long. Dù cho lý trí đang bảo Nhung hãy dừng lại đi, Long không phải là người giành cho Nhung. Yêu Long là chấp nhận người yêu mình đang giữ hình bóng khác, yêu Long là cần chấp nhận những lúc Long bận rộn với công việc văn phòng và làm hướng dẫn viên, yêu Long là phải lén lút lút lút dấu diếm sợ mọi người trong công ty biết, yêu Long là chấp nhận những khi Long quan tâm đến người con gái khác không phải là mình, yêu Long... Nhưng sao trái tim ngu dại vẫn cứ muốn đến bên Long?

Thật buồn cười, Nhung là cô gái hay đa nghi, không dám ra khỏi bức tường ngăn cách với mọi người vì sợ tổn thương lại dám sẵn sàng tin tưởng chàng trai trẻ hơn mình 3 tuổi, sẵn sàng đi phượt trong đêm với cậu ấy. Đây là lần đầu cô dám đi chơi đêm như vậy, dù cho trước đây cô mong ước được một lần dạo chơi đêm Hà Nội nhưng chưa lần nào dám thực hiện. Chính bản thân Nhung cũng không thể lý giải được, nhưng Nhung tin vào những gì mà Long nói và Long đã hứa.

Đi Tam Đảo trong cái giá rét để nhìn ngắm những lớp băng mỏng, cảm giác thật là tuyệt vời. Nhung chưa bao giờ được trải nghiệm nhiều điều như vậy, cô như trẻ con cứ vô tư nô đùa với băng giữa trời giá lạnh, ngây ngô chụp ảnh lưu giữ kỷ niệm mà khó có lại trong đời lần nữa. Cảm giác đi xe trong đêm tối, được nép sau người mình yêu, được người ấy bảo vệ, chăm sóc, thì dù trái tim đã từng tổn thương đến bao nhiêu cũng sẽ cảm động. Thật sự Nhung đã cảm động vì Long. Ở bên Long, Nhung được làm mọi thứ dù là điên rồ nhất mà không cần phải đắn đo suy nghĩ bất cứ điều gì. Nhung chỉ mong thời gian này chậm lại một chút, để Nhung có thể khắc ghi nó sâu hơn, để Nhung thêm tự tin đến gần Long hơn nữa.

Quán Gió là nơi nhìn thấy băng nhiều nhất, Nhung thật sự muốn ở đây chơi mãi dù chân tay đã tê cóng. Đang vô tư chụp ảnh thì bỗng Long đến gần ôm Nhung.

- Long xin lỗi, ôm Nhung mà chưa xin phép, đừng giận Long nhé.

- ...

- Long thật sự muốn ôm Nhung thật chặt.

- Long ơi! Hứa với Nhung điều này nhé.

- Uhm

- Long hãy luôn bảo vệ và đừng làm tổn thương Nhung nhé?

- Long hứa sẽ bảo vệ Nhung còn việc có làm tổn thương Nhung thì Long sẽ cố gắng vì Long khá là vô tâm sợ sẽ làm Nhung buồn.

- Chỉ cần Long thương Nhung thì khi Nhung buồn Long sẽ đau lòng. Mình về nhé, Nhung lạnh rồi.

Cuộc sống vẫn diễn ra, Nhung và Long vẫn vậy. Dù biết chắc con tim mình đã thật sự ở bên Long nhưng Nhung chưa đủ dũng cảm để lại gần, Nhung cần thêm thời gian để cho chàng trai trẻ khẳng định tình cảm của mình, và cũng là thời gian để Nhung thêm tự tin bước đi cùng Long. Long vẫn dịu dàng chăm sóc Nhung, chia sẻ và góp ý trong công việc cho Nhung. Thật buồn cười một chàng trai nhỏ hơn Nhung 3 tuổi lại như một người trưởng thành ở bên cạnh bảo ban, chăm sóc Nhung. Càng ngày Nhung càng mong ở bên, được nói chuyện cùng Long. Nhung càng như vậy Nhung lại càng sợ, sợ một ngày nào đó Long sẽ không còn là của Nhung. Long đã rất nhiều lần không vui vì những suy nghĩ sợ sệt không dám tiến lên của Nhung. Vậy mà cậu ấy vẫn bên cạnh để chứng minh tình cảm của mình.

Những ngày có Long bên cạnh thật hạnh phúc, lúc được nằm nay Long Nhung cảm thấy rất an toàn, dường như Nhung có thể để cho Long cứ nắm tay vậy mà bước đi suốt cuộc đời. Nhung thích giọng trầm, ấm của Long, có Long nói chuyện hàng đêm Nhung không còn mất ngủ hay mơ ác mộng nữa. Bởi Nhung biết chỉ cần. Nhung giật mình tỉnh dậy, chỉ với một tin nhắn vu vơ Long cũng sẵn sàng gọi lại cho cô.

Tết này Long về quê cùng gia đình, đây cũng là khoảng thời gian Nhung nhớ Long đến quay quắt. Nhung và Long biết nhau chưa lâu, Nhung cũng chưa bao giờ dám giao tình cảm của mình cho người khác một cách nhanh chóng

như vậy. Nhưng với Long Nhung lại có một niềm tin, Nhung tin vào tình cảm và con người của Long. Từ hôm Long về quê hai người vẫn giữ thói quen nấu cháo điện thoại mỗi tối. Dù là tết nhưng có đi đâu thì cứ 9h tối Nhung đã ở nhà chờ điện thoại của Long. Chính Nhung cũng thấy mình hâm thật rồi, có phải mỗi tình đầu đầu nhưng sao cứ như chỉ ở bên Long, chỉ cần được làm nũng với Long Nhung mới thấy niềm vui.

Mùng hai tết, cả tối Nhung chỉ chờ điện thoại của Long thôi. Nhưng chờ mãi, 9h, 10h, 11h, gọi cho Long thì máy bận suốt, Nhung có một linh cảm chẳng lành “Long có làm sao không?”. Trong lòng Nhung bất an cứ lặp đi lặp lại câu hỏi này.

Rồi 12h, cuối cùng Nhung cũng gọi được cho Long

- Hăng, anh yêu em, anh còn yêu em rất nhiều, sao em..... ?

Nhung như chết lặng, hóa ra lúc Nhung gọi điện thoại của Long luôn bận là gọi cho Hăng – người yêu cũ của Long. Nghe giọng có vẻ Long đã say rồi. Người ta thường bảo: lời nói khi say mới thật. Hóa ra nỗi sợ bấy lâu nay của Nhung là thật. Long vẫn chưa thể quên Hăng. Nhung ơi mày có khóc được không? Hãy khóc đi chứ vì con tim đã lần nữa trao lầm người rồi. Nhưng cả đêm Nhung lại không thể rơi nổi giọt nước mắt nào. Không biết do quá bất ngờ mà Nhung chưa tin được sự thật đó hay Nhung vẫn đang chờ đợi một điều gì đó từ Long?

“Hóa ra khi con người bị thương đến cực điểm thì mọi cảm xúc sẽ tê liệt”

Câu nói này thật đúng với tâm trạng của Nhung bây giờ. Nhung không cười và cũng không thể khóc nổi. Nhung có đau không? Có rất đau. Nhung có buồn không? Có rất buồn. Nhưng đau và buồn thì chưa thể nói lên hết cảm xúc mà Nhung đang có được.

Lại một lần nữa Nhung yếu hèn chạy trốn. Mùng ba tết, Nhung chuẩn bị đồ ra bến xe đã định lên bất kỳ chiếc xe nào gọi Nhung đầu tiên. Nhung cần nơi yên tĩnh để suy ngẫm lại mọi việc, nói lời hoa văn là vậy nhưng thực chất là Nhung đang chạy trốn, Nhung không dám nghĩ, cũng không muốn nhắc lại gì nữa, Nhung chỉ muốn thả trôi cho tâm hồn mình để nó lắng đọng lại mà thôi. Nói vậy nhưng không hiểu sao Nhung lại lạc bước lên Tam Đảo, mỗi sáng

thức dậy thấy những ngôi nhà ẩn mình trong sương sớm Nhung lại thấy chính mình trước khi gặp Long, nép mình, không dám sống thật với bản thân. Rồi trưa trưa, lớp sương mờ tan đi là khi những ngôi biệt thự khoe sắc, không cần quá phô trương nhưng nó cũng đủ là cho người ta phải ngoái lại nhìn ngẫm. Nhung ngồi một mình ở Quán Gió, ngẫm bản thân sao giống thời tiết nơi Tam Đảo này. Nhung ơì mày chọn đi, lại sợ hãi trốn vào cái kén của mình và đợi chờ ai đó phá kén cho mày bay ra, hay tự mình đứng lên là một con người mạnh mẽ như mày vốn có?

Mai Nhung về Hà Nội, sau chuỗi ngày nghỉ phép dài. Đêm nay Nhung viết mail cho Long:

Hi Long

Những ngày qua Nhung đã suy nghĩ rất nhiều. Nhung từng hỏi Long mình có trở về tình chị em như xưa không? Long đã nói là không. Nhung cũng tin để trở lại là điều không thể. Nhung không hề trách Long mà Nhung thật sự rất cảm ơn Long. Cảm ơn vì Long làm cho Nhung biết Nhung còn có thể yêu.

Nhung đã tưởng sau khi chia tay người yêu cũ thì sẽ không bao giờ Nhung có thể rung động trước bất kỳ ai nữa. Trước kia Nhung không tin vào thứ tình yêu không màu sắc, không mùi vị, không hình dáng này. Nhung sợ cảm nhận của mình là sai. Nhưng khi gặp anh ấy, Nhung đã tin là tình yêu có thật.

Rồi khi gặp Long, Long làm cho Nhung biết con tim mình còn có thể rung động. Long cho Nhung cơ hội được thể hiện bản thân mình, phá bỏ lớp kén để biến thành nàng bướm xinh đẹp. Nhung sẽ không nhút nhát chui vào vỏ bọc của mình nữa.

Tình yêu mà, nó biến đổi khôn lường lắm. Hai người làm cho Nhung thay đổi cách suy nghĩ không thể đi cùng Nhung đến cuối chặng đường nhưng Nhung vẫn luôn tin sẽ có người xuất hiện, để có thể cùng Nhung già đi.

Chúc Long hạnh phúc.

Một người bạn, một người chị của Long.